

РЕШЕНИЕ

№ 2156

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Маргарита Йорданова**

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **596** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

5

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от М. Х. М., ЕГН [ЕГН], чрез адв. В. Т. срещу Решение от 19.08.2019г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 114-ти състав, постановено по нахд № 12516/2018г. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) №18-4332-006125 от 30.04.2018г., издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на основание на чл.175, ал. 3, пр.1 от Закон за движение по пътищата (ЗДвП) на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца за нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП, като на основание Наредба №Из-2539 на МВР са му отнети общо 10 точки.

С касационната жалба се релевират касационни основания за отмяна на решението на СРС по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, поради постановяването му в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Касаорът твърди, че решението на въззивния съд е бланкетно, не е възпроизведена фактическата обстановка, не са обсъдени доводите на защитата.

Изтъква, че с оглед създадената организация на процеса по регистрация на МПС в СДВР-КАТ, не следва да се приеме, че е извършено вмененото нарушение. Сочи се, че наложеното наказание е непропорционално и несправедливо. Навеждат се още доводи за липса на компетентност при издаване на АУАН и НП, както и за неправилна правна квалификация на твърдяното нарушение. Навежда се твърдение за маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Иска се от съда да отмени изцяло обжалваното съдебно решение и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание, редовно призован, касаторът се явява лично и се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата. Претендират се разноските по делото, за което е представен списък.

Ответникът не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна, а решението на СРС за неправилно, поради което моли съда за неговата отмяна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел, че на 30.04.2018г. въз основа на постановление от 17.04.2018г. за отказ да се образува досъдебно производство по прокурорска преписка №13779/2018г. по описа на Софийска районна прокуратура е било издадено горепосоченото наказателно постановление за това, че на 02.10.2017г. около 08.54 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], М. Х. М. управлявал лек автомобил „Фолксваген“ 019M068 и пред №4 при извършената проверка е установено, че автомобилът е с изтекъл срок на разрешение за временно движение, валидно до 20.09.2017г.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че не са допуснати процесуални нарушения и е спазена процедурата по издаване на АУАН и НП. Сигнал е до извод, че е изпълнен състава на посоченото нарушение, а определеното от административнонаказващия орган наказание е справедливо с оглед проявената обществена опасност и поведението на нарушителя.

Така постановеното решение е неправилно.

Правилно е възприето от въззивния съд, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Обжалваният санкционен акт е издаден от компетентен орган и при спазване на изискванията на чл. 34 ЗАНН.

По съществуващото на спора обаче, СРС е приел, че М. Х. М. е осъществил виновно състава на вмененото му нарушение и правилно е ангажирана

административнонаказателната му отговорност на основание посочените в НП разпоредби. При постановяване на своето решение, въззивният съд е достигнал до този извод, като не е обсъдил доказателствената съвкупност по делото и в частност свидетелските показания на св. Балкански, инкорпорирани в Протокол от открито съдебно заседание от 24.04.2019г.

Според настоящата инстанция независимо, че автомобилът е бил с изтекъл срок на разрешение за временно движение и жалбоподателя е нарушил забраната по чл. 140, ал. 1 пр. 1 от ЗДвП, то същият е допуснал формално осъществяване състава на административно нарушение от обективна страна, като се отчете мястото на извършване на нарушението - двора на сектор ПП и КАТ в СДВР и времето - съобразено с работното време на служителите по регистрация на пътни превозни средства. Независимо от това обаче настоящия съдебен състав счита, че в конкретния случай следва да се приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Нарушението е извършено за първи път и вследствие на него не е настъпил вредоносен резултат, като по делото са налични данни за предприети действия, изпълнени от страна на действителния собственик на автомобила за неговата последваща регистрация. Нещо повече, касаторът е поръчал превоз на автомобила до СДВР-ПП-КАТ на [улица] чрез товарен автомобил тип репатрак с цел извършване на регистрация на процесното МПС, именно съзнавайки изтеклия срок на разрешението за временно движение. До КАТ касаторът е пътувал заедно с водача на пътна помощ и автомобилът е разтоварен на опашката от автомобили, чакащи за регистрация. Непосредствено след този момент е извършена проверката, при която се установява безспорния по делото факт, че разрешението за временно движение на автомобил „Фолксваген“ 019M068 е изтекло. Тази фактическа обстановка се потвърждава със свидетелските показания пред въззивната инстанция на св. Б.. Очевидно е, че административно наказващият орган не е отчетел горните обстоятелства при преценката за обществената опасност на извършеното формално нарушение.

Ето защо, липсата на регистрация на процесния автомобил към момента на проверката не се дължи на пренебрежителното отношение на касатора към установения в страната правов ред. Извършеното нарушение, макар формално да осъществява признаците на предвиденото в закона нарушение, поради своята малозначителност е с явно незначителна степен на обществена опасност. В чл. 27, ал. 2 от ЗАНН е посочено, че при определяне на наказанието административнонаказващият орган е следвало да вземе предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване, възражението на жалбоподателя, както и да обсъди всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Съгласно нормата на чл. 28 за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Съгласно чл. 11 ЗАНН „маловажен случай“ е „този, при който извършеното нарушение с оглед липсата или незначителността на вредните последици или други смекчаващи обстоятелства съставлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид“. Преценката по чл. 28, б. "а" ЗАНН следва да се прави с оглед на засегнатите обществени отношения, липсата на вредоносен резултат (когато нарушението е резултатно), изпълнителното деяние, личността на дееца, неговите мотиви и подбуди и всички останали

обстоятелства, които характеризират деянието и дееца в този конкретен случай. При констатирана маловажност по чл. 93, т. 9 НК вр. чл. 11 ЗАНН наказващият орган е длъжен съгласно чл. 28, б. "а" ЗАНН, да не накаже, а да предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Ако съдът констатира, че предпоставките по чл. 93, т. 9 НК вр. чл. 11 ЗАНН случаят да се квалифицира като маловажен са налице и въпреки това чл. 28, б. "а" ЗАНН не е приложен от наказващия орган това е основание за отмяна на наказателното постановление поради противоречие със закона (ТР № 1/12.12.2007 г. на ВКС).

Фактическите обстоятелства, свързани с процесния казус указват именно на маловажност по смисъла на 28 от ЗАНН, като по делото са установени данни за обстоятелства, които обуславят по-ниска степен на обществена опасност, както на деянието, така и дееца.

Атакуваното наказателно постановление е издадено от наказващия орган в нарушение с чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, като тази разпоредба задължава последния да извърши задълбочена проверка за приложението на чл. 28 и 29 от ЗАНН. Ето защо съдът намира, че следва да отмени атакуваното НП като незаконосъобразно.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е неправилно и следва да бъде отменено, като по същество се отмени и процесното наказателно постановление.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на касатора, съдът следва да присъди разноски в размер на 400 /четиристотин/ лева, съгласно представения списък и Договор за правна защита и съдействие от 13.09.2019г.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 19.08.2019г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 114-ти състав, постановено по нахд № 12516/2018г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №18-4332-006125 от 30.04.2018г., издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на основание на чл.175, ал. 3, пр.1 от Закон за движение по пътищата (ЗДвП) на М. Х. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца за нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП, какакто и на основание Наредба №Из-2539 на МВР са му отнети общо 10 точки.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи - отдел „Пътна полиция“ да заплати на М. Х. М., ЕГН [ЕГН] съдебни разноски по делото в размер на 400 /четиристотин/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.